

32000F0383

L 140/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

14.6.2000

DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI

din 29 mai 2000

privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro

(2000/383/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 litera (e) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Federale Germania ⁽¹⁾,având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea monedei euro ⁽³⁾ stabilește data de 1 ianuarie 2002 pentru punerea în circulație a monedei euro și obligă statele membre participante să prevadă sancțiuni corespunzătoare împotriva contrafacerii și falsificării bancnotelor și monedelor euro.

(2) Este necesar să se ia act de Comunicarea din 23 iulie 1998 a Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului European și Băncii Centrale Europene, intitulată „Protecția monedei euro – combaterea falsificării”.

(3) Este necesar să se ia act de Rezoluția Parlamentului European din 17 noiembrie 1998 privind Comunicarea din 23 iulie 1998 a Comisiei adresată Consiliului, Parlamentului European și Băncii Centrale Europene, intitulată „Protecția monedei euro – combaterea falsificării” ⁽⁴⁾.

(4) Este necesar să se ia act de Recomandarea Băncii Centrale Europene din 7 iulie 1998 privind adoptarea anumitor măsuri pentru consolidarea protecției juridice a bancnotelor și a monedelor euro ⁽⁵⁾.

(5) Este necesar să se țină seama de dispozițiile Convenției internaționale din 20 aprilie 1929 privind stoparea falsificării de monedă și de protocolul acesteia.

(6) Trebuie să se țină cont de importanța deosebită a monedei euro pentru Europa și de principiul nediscriminării prevăzut la articolul 5 din Convenția din 1929, în temeiul căruia este necesară impunerea unor sancțiuni severe cu caracter penal și de altă natură pentru infracțiuni grave de falsificare a monedei euro sau a altor monede.

(7) Datorită importanței sale mondiale, euro este deosebit de expus la riscul falsificării.

(8) Este necesar să se țină cont de faptul că au fost deja constatate activități frauduloase privind euro.

(9) Este necesar să se asigure protecția corespunzătoare a monedei euro în toate statele membre prin măsuri penale eficiente, chiar înainte de data punerii în circulație a bancnotelor și a monedelor, stabilită la 1 ianuarie 2002, în scopul apărării credibilității necesare a noii monede și, prin urmare, al evitării consecințelor economice grave.

(10) Este necesar să se țină cont de Rezoluția Consiliului din 28 mai 1999 privind consolidarea protecției împotriva falsificării, cu ocazia punerii în circulație a monedei euro ⁽⁶⁾, precum și de orientările aferente, în scopul creării unui instrument juridic imperativ,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

— „Convenție” înseamnă Convenția internațională din 20 aprilie 1929 privind stoparea falsificării de monedă, precum și protocolul acesteia ⁽⁷⁾;

— „monedă” înseamnă moneda fiduciară (inclusiv bancnotele) și moneda metalică, care circulă legal, inclusiv bancnotele și monedele metalice euro, a căror circulație este legal autorizată, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 974/98;

⁽¹⁾ JO C 322, 10.11.1999, p. 6.

⁽²⁾ Avizul emis la 17 februarie 2000 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată).

⁽³⁾ JO L 139, 11.5.1998, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 379, 7.12.1998, p. 39.

⁽⁵⁾ JO C 11, 15.1.1999, p. 13.

⁽⁶⁾ JO C 171, 18.6.1999, p. 1.

⁽⁷⁾ Nr. 2623, p. 372. Societatea Națiunilor Seria Tratatate 1931. Semnate la Geneva la 20 aprilie 1929.

— „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are acest statut în conformitate cu dreptul intern aplicabil, cu excepția statelor sau altor entități publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 2

Raportul cu Convenția

(1) Prezenta decizie-cadru are ca scop completarea dispozițiilor Convenției și facilitarea aplicării acesteia de către statele membre, în conformitate cu dispozițiile menționate în continuare.

(2) În acest sens, statele membre care nu au procedat în acest sens până în prezent, se angajează să adere la Convenție.

(3) Nu sunt afectate obligațiile care decurg din Convenție.

Articolul 3

Infrațiuni generale

(1) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura sancționarea următoarelor acțiuni:

(a) orice acțiune frauduloasă de fabricare sau alterare de bancnote sau de monede euro, indiferent de mijlocul folosit pentru producerea rezultatului;

(b) punerea în circulație frauduloasă de bancnote sau monede false euro;

(c) importul, exportul, transportul, primirea sau procurarea de bancnote false sau de monede false euro, cu scopul de a le pune în circulație și știind că sunt false;

(d) fabricarea frauduloasă, primirea, procurarea sau posesia de:

— instrumente, obiecte, programe de calculator și orice alt procedeu, destinate prin natura lor fabricării de bancnote false sau de monede euro false sau alterării bancnotelor și monedelor euro

sau

— holograme sau alte elemente care servesc la protejarea bancnotelor și monedelor euro împotriva falsificării.

(2) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea participării sau incitării la acțiunile menționate la alineatul (1), precum și a tentativei de săvârșire a faptelor menționate la alineatul (1), literele (a)-(c).

Articolul 4

Infrațiuni suplimentare

Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura sancționarea acțiunilor menționate la articolul 3 și în cazul bancnotelor sau monedelor metalice fabricate prin utilizarea de instalații sau materiale legale, cu încălcarea drepturilor sau condițiilor în temeiul cărora autoritățile competente pot emite monedă, fără acordul acestor autorități.

Articolul 5

Moneda neemisă destinată punerii în circulație

Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura sancționarea acțiunilor menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care acestea:

(a) se referă la viitoarele bancnote și monede metalice euro și sunt săvârșite înainte de 1 ianuarie 2002;

(b) se referă la bancnote și monede metalice care, deși sunt destinate punerii în circulație, nu au fost încă emise și aparțin unui mijloc legal de plată.

Articolul 6

Sancțiuni

(1) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura că acțiunile menționate la articolele 3-5 sunt pasibile de sancțiuni de drept penal efective, proporționale și disuasive, inclusiv de pedepse privative de libertate care pot duce la extrădare.

(2) Infrațiunile de alterare sau contrafacere frauduloasă de monedă prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) sunt pasibile de pedepse privative de libertate, al căror nivel maxim nu poate fi mai mic de opt ani.

Articolul 7

Competența

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2) din prezentul articol:

— fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența cu privire la infrațiunile menționate la articolele 3-5, atunci când infrațiunea este comisă în întregime sau parțial pe teritoriul său;

— articolele 8 și 9, precum și articolul 17 din Convenție se aplică infrațiunilor menționate la articolele 3-5 din prezenta decizie-cadru.

(2) Cel puțin statele membre care au adoptat euro iau măsurile corespunzătoare pentru a asigura urmărirea penală a contrafacerii, cel puțin în privința euro, independent de cetățenia/naționalitatea autorului infrațiunii și de locul comiterii acesteia.

(3) Atunci când mai multe state membre sunt competente și pot iniția eficient o urmărire penală pe baza aceluiași fapt, statele membre interesate cooperează pentru a decide care dintre ele va urmări autorul sau autorii infrațiunii, în scopul centralizării urmăririi penale într-un singur stat membru, atunci când acest lucru este posibil.

Articolul 8

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infrațiunile menționate la articolele 3-5, comise în numele acestora de orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice respective, care deține un post de conducere în cadrul acestuia, pe baza:

— unei puteri de reprezentare a persoanei juridice sau

— a unei autorități de a adopta decizii în numele persoanei juridice sau

— a unei autorități de exercitare a unui control în cadrul persoanei juridice respective;

precum și pentru participarea acestora la săvârșirea acestor infrațiuni, în calitate de complice sau de instigator, sau pentru tentativa de săvârșire a infrațiunilor menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b).

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute deja la alineatul (1), fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere atunci când, în lipsa unei supravegheri sau a unui control din partea unei persoane menționate la alineatul (1), a fost posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 3-5, în beneficiul persoanei juridice respective, de o persoană supusă autorității acesteia.

(3) Răspunderea persoanei juridice, în temeiul alineatelor (1) și (2), nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici ai infracțiunilor menționate la articolele 3-5.

Articolul 9

Sancțiunile împotriva persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura că o persoană juridică declarată responsabilă, în temeiul articolului 8 alineatul (1), este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau administrative și, eventual, alte sancțiuni precum:

- (a) excluderea de la beneficiul avantajelor sau ajutoarelor publice;
- (b) măsuri de interdicție temporară sau permanentă de exercitare a unei activități comerciale;
- (c) punerea sub supraveghere judiciară;
- (d) măsuri de lichidare judiciară.

(2) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura că o persoană juridică declarată responsabilă în temeiul articolului 8 alineatul (2) este pasibilă de sancțiuni sau de măsuri efective, proporționale și disuasive.

Articolul 10

Aplicarea teritorială

Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului.

Articolul 11

Punere în aplicare

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 31 decembrie 2000, în ceea ce privește articolul 5 litera (a) și până la 29 mai 2001, în ceea ce privește celelalte dispoziții.

(2) Statele membre comunică, până la aceleași date, Secretariatului General al Consiliului, Comisiei și Băncii Centrale Europene, textul dispozițiilor de transpunere în dreptul lor intern a obligațiilor care le sunt impuse de prezenta decizie-cadru. Pe baza unui raport elaborat din aceste informații și a unui raport scris al Comisiei, Consiliul verifică, până la 30 iunie 2001, în ce măsură statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

Articolul 12

Intrare în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2000.

Pentru Consiliu

Președintele

A. COSTA

ANEXĂ

DECLARAȚIA REPUBLICII AUSTRIA

Austria menționează posibilitatea pe care i-o oferă articolul 18 alineatul (2) din al doilea Protocol al Convenției privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 221, 19.7.1997, p. 11) de a nu fi obligată de articolele 3 și 4 ale protocolului pentru o perioadă de cinci ani și declară prin prezenta că în perioada respectivă își va îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 8 și 9 din decizia-cadru.
